



Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

P O È Z I J;

UITGEGEEVEN

DOOR

M^r. WILLEM BILDERDIJK,

TWEEDE DEEL.



Te AMSTERDAM, Bij
JOHANNES ALLART.

MDCCCIII.

KE 8114

**MARYARD COLLEGE LIBRARY
DEXTER FUND**

NOV 16 1946

I N H O U D.

ALONZO AAN KLARA.	Bladz. 1
KLARA AAN ALONZO.	10
LEONORE, Romance; 't <i>Hoogduitsch van</i> BURGER <i>vrij</i> <i>nagevolgd.</i>	17
AAN MIJN KIND, by zijns Vaders afscheid.	25
DE SCHAAPJENS, <i>vrije Navolging van</i> Me. DES- HOULLIERRES.	28
ZAÏDE EN ALMANZOR, Romance.	31
DES MINNAARS GEEST, <i>Oude Engelsche</i> Romance.	56
MOLLYS DROOM, Romance.	61
ECHTE LIEFDE, Zangstukjen, B.	64
HOUWELYCX-PRENT, <i>door</i> JACOB CATS.	66
HET GELUK.	73
JONKER BRAND VAN WIJK; Child Waters <i>gevolgd.</i> B.	89
ELMIRE.	103
HET NACHTSPOOK. B.	117
AAN JONKVRUWE *** by het overhandigen van haar Wapenzegel. B.	130
	AAN

AAN MEVROUW *** op haren Geboortedag, die ook de mijne was. B.	137
GEBOORTEGROET, met eene papieren bloemmand. B.	139
AAN MIJNE VRIENDEN. B.	147
GROOTHEID.	150
HET NEËRGESLAGEN ROOSJEN.	155
MIJNE EENIGE.	157
TRANEN.	160
LIJKKLACHT.	161
OP EEN DORREND BLAD, door den Wind in mijn' boezem geschud.	163
AAN DE BIJEN; <i>uit het Hoogduitsch.</i>	165
ELIANES JAARREKST. B.	167
HET ROOSJEN. B.	172
DE WIJNSTOK, <i>Allegorie.</i>	173
LES; <i>naar CHAUCER.</i> B.	174
DICHTER FOP. B.	174
RIJKDOM. B.	175
DE ONDERVINDING DER DWAZEN. B.	176

ALON-

LEONORE,

ROMANCE.

LEONORE,

ROMANCE.

De maan scheen maar flauwtjens, de lucht was nog zwart,
Nog zag men het starrengeflonker;
Nu vlood Leonore, den geest gantsch ontroerd,
(Een angstige droom had haar zinnen vervoerd)
Haar slaapsteê, en treurde in het donker.
„ Ô Willem (dus riep zy) waar blijft gy, mijn lief? —
„ Waar moogt gy zoo eindloos vertoeven? —
„ Hebt gy my vergeten of leeft gy niet meer? —
„ Ach, keer tot mijne armen, ach, keer toch eens weêr,
„ En wil my niet langer bedroeven.”

II. DEEL.

B

Haar

Haar Willem was mede naar 't krijgsveld gegaan,
En had aan zijn lief niet gefchreven,
Noch, dat hy den dood was ontkomen in 't veld,
Noch, dat hy (hoe hield dit haar' boezem bekneld!)
Haar liefde getrouw was gebleven.
Nu kwamen de legers te rug naar de Stad;
Men hoort ze van 't juichen weërgalmen;
Men trekt er het naderend heir te gemoet,
En hier wordt een GA, daar een Minnaar begroet,
Verwelkomt, met lauren en palmen.

Nu dacht Leonore haar' Minnaar te zien,
(Ach, waar haar die wellust befchoren!)
Zy vraagt gints en hier, maar zy vraagt zonder baat,
Voor haar is de minnaar waar 't hart haar voor flaat,
En 't kusjen der welkomst, verloren.
Nu vliedt met de hoop ook de rust van haar hart. —
Wat zeg ik! — onvatbaar voor reden,
Ontruikt zy zich woedend het hangende hair,
En met het onzinnigst, en fchriklijkst gebaar,
Verwringt zich de fiddrende leden.

Haar

Haar Moeder omhelst haar met tranen in 't oog:

“ Ach, mocht zich de Hemel erbarmen!

“ Mijn Dochter, mijn Dochter, heb deernis met my —“

„ ô Moeder (hervat ze) 't is alles voorby!”

En rukt zich met woede uit hare armen.

“ Mijn Kind, ik betreur u, maar wees toch getroost.“

„ ô Moeder, mijn troost is verloren:

„ Mijn Willem verliet my, of rust in het graf!

„ Ik wil geen vertroosting, weg, Moeder! laat af! —

„ Waarom was ik immer geboren?”

“ Mijn Dochter, bedwing uw wanhopige drift —

“ By God is vertroosting te zoeken;

“ Licht zijn er voor u nog genoegens bewaard“ —

„ Voor my is geen leven, geen heil meer op aard,

„ Dan my en mijn lot te vervloeken.

„ Met Willem, met Willem, was wellust op de aard!

„ Met Willem was 't zalig te leven! —

„ Van Willem beroofd, is de Wareld me een Helt!

„ Vaarwel, vloekbare aard, — lieve Moeder, vaarwel!

„ Ik ga my naar Willem begeven!”

B 2

Nu

Nu krabt zy vertwijfflend heur wangen aan bloed,

' Het bloed wordt tot vuur in hare aderen. —

Geen traantjen besproeit haar het gloeiend gelaat, —

Zy slaat op haar' boezem, verscheurt haar gewaad,

Tot middernacht aanvangt te naderen.

Nu hoort zy daar buiten — (zy luistert) — trap, trap.

Wat was het geraas dat zy hoorde?...

Een moedige ruiter stijgt haastig van 't ros,

En rukt ras de ketting der buitendeur los,

En 't schein of haar hartjen ontgloorde!

“ Doe open, doe open. — Ach, waakt gy nog, lief,

“ Of denkt gy aan my in uw droomen?“ —

„ Ach, Willem, zijt 'gy het, zoo laat in den nacht!

„ Ik waak, mijn geliefde, — ik treur en verfmacht!

„ Van waar zijt gy nu eerst gekomen?“ —

“ Wy rijden alleen in hetmiddernachts uur:

“ Wy rijden alleen in het duister:

“ Kom spoed u, kom volg my, kom vlieden wy voort,

“ Zoo zij van nu aan onze min ongestoord,

“ Zoo dragen wy samen één' kluister!“ —

„ Ach,

„ Ach, Willem! hoe strelend! — Ja 'k volg u, mijn lief! —

„ Maar treë eerst een weinigjen binnen. —

„ Hoor toe, hoe de wind door de dorenyaag loeit,

„ Kom, zink aan dit hart dat van tederheid gloeit;

„ En zweer, dat gy me eeuwig zult minnen.” —

“ Melief, dat u 't harte van tederheid gloei!

“ Eens heb ik mijn trouw u gezworen. —

“ Kom! dat vrij de wind door de dorenyaag blaaz',

“ Mijn Wapendosch schittert, mijn tred maakt geraas —

“ Kom! vliën we, of gy hebt my verloren!

“ De Priester is wachtend, wiens hand ons verbind',

“ Om u naar de bruidskoets te leiden.“ —

„ Maar, waar is uw woning zoo d'Echt ons vereen?”

“ Ze is verre van hier, zy is eenzaam en klein,

“ Toch is zy genoeg voor ons beiden.“

Nu zucht ze, nu ducht ze, haar hart weet niet wat.

Nu aarzelt ze en kan niet besluiten. —

“ Vaarwel, Leonore, gy ziet my niet weër!“

Dus stamelt de Krijgsman. — Zy aarzelt niet meer,

Maar vliedt met haar' minnaar naar buiten.

Te zamen beſtijgen zy 't moedige ros.

Met angst, en met ſchrik, en met beven
 Beſpeurt ze hoe 't paard onvermoeid met hun vliedt,
 Hoe Stad en gehucht zich verliest in het niet,
 En 't ſchijnt aan haar oog of zy zweven.

Nu hoort zy het akeligſt klokkengebrom:

De lucht overdekt zich met raven:
 Er nadert een Choortrein die lijkzangen ſtemt:
 Een Grafkuil ontſluit zich (haar hart word beklemd)
 Waarin men een lijk gaat begraven.

“ Laat leggen dat lijk tot na 't middernachts uur,

“ Laat blijven dien treurzang, dat rouwen!

“ Stem 't bruidſlied vol vreugde, gy naderend Choor:

“ Kom, Priester, verbind my met mijn Leonoor,

“ Mijn bruid wil ik dadelijk trouwen!” —

Het klokkengebrom wierd niet langer gehoord:

De baar en het lijk was verdwenen.

Nu vliegt hy het Choor en den Priester vooruit,

Tot dat hy met haar aan de kerkhofdeur ſluit.

Het vuur ſprong uit hoef en uit ſteenen.

“ Hoor

“ Hoor toe, Leonore! de haan heeft gekraaid:
“ Reeds kan ik den morgen bespeuren.
“ Het bruidsbed is hier — onze loop is volbracht.” —
Nu zette de ruiter met gruwzame kracht,
Zijn' voet tegen de ijzeren deuren.
Ras sprongen en sloten en grendels er af,
En met het verschriklijkste kraken
Ontsluiten zy zich voor het minnende paar,
En straks wordt het meisje met sidring gewaar,
Wat woning, wat bed zy genaken.

En zuilen, en zerken, was al wat haar oog
Op de 'aaklige vlakke bespeurde.
Zy werpt op haar' Minnaar een' tederen blik,
Maar, Hemel! wat wordt zy van angst en van schrik
Op 't geen aan dien Minnaar gebeurde!
Zijn schittrende Wapendosch viel aan een zij',
Verdween, en was niet meer te vinden:
Zijn leden ontvielen zijn sidderend lijf: —
Daar staat zijn geraamte, gevoelloos en stijf!
Zijn asch wordt tot spel van de winden

Nu fuist iets, nu bromt iets, nu hoort ze een gekraak,

Nu opent zich de aard voor haar treden. —

Nu rijzen er geesten verbaasd uit den grond,

En huilende roepen ze al dansende in 't rond:

„ Vermeetle, daal meê naar beneden!

Gy, die het bestuur des Alwijzen weêrstreeft,

In 't lijden op de Almacht verbolgen!

Beproeft vroeg of spaad hoe die Almacht zich wreekt.”

Dus huilen de geesten als d'aard zich weêr breekt,

En 't meisje wordt levend verzwolgen!

1798.

W.